

Pavlowo Posad 30/05-1916

Kære Frøken Dinesen!

Efter at jeg i sidste uge har sendt Dem et kort, som jeg haaber De har modtaget, vil jeg nu i dag sende Dem et brev. Jeg har det efter forholdene ret godt, havde ogsaa tid nok til at skrive flere Breve end dem jeg skriver, men man maa jo heller ikke overlæsse Censuren med arbejde.

Mange tak for Deres brev, jeg husker godt artiklen i Flensborg avis om Deres udvisning, vi haaber at Gud snart vil mage det saa at sligt ikke gentager sig. Men indtil da staa vi uforsagt stolende paa vores paa vore kære landsmænd derovre i det kære Danmark.

Jeg er landmand, bosiddende i Brøns 2 mil syd for Ribe, har kone og to børn derhjemme. Sønnen 11 aar og datteren 8 aar. Det er jo svært at tage afsked med sine kære og saa drage ud paa de vilde slagmarker for en sag som ikke er ens egen, men jeg ville saa nødig være med til at prisgive en fodsbred af det som er vort og det var jo svært for mig at se hvordan hele ville ende.

Fader var kun 20 aar da ulykkesaaret 64 kom, han gik 2-3 gange ugentlig til Ribe, men paa grund af hans unge alder kom han ikke med, senere har han aftjent sin værnepligt i Fredericia, og forblev dansk borger indtil omkring aaret 1889, da saa mange ansaa det for en fordel ved at faa preussisk borgerret, var dette ikke sket, var jeg maaske udvandret eller flyttet over grænsen og denne skæbne havde vel ikke truffet mig. (Jeg var dengang 13 aar gammel).

Vi roe vel, men en anden styrer, og vi bede at han vil styre alt til det for os.

Vi har forbindelse med H. Rasmussen.

De spørger hvad de skal sende mig. Jeg kan jo ikke sige at jeg mangler noget, men alligevel ville det glæde mig hvis De ville sende mig en pipe, som vi landmænd bruger og saa lidt finskaaren tobak dertil, thi fra hjemmet gaar det ikke saa godt at faa saadanne sager sendt herover.

Vi har haft et glædeligt og uventet besøg af hr. Konsulen fra Moskva, gennem ham har vi en støtte fra Eder alle derhjemme. Fra mit hjem modtager jeg et kort næsten i hver uge, men alligevel ville det glæde dem hvis De vil være saa venlig og sende en hilsen til dem fra mig. Gennem hr. Rasmussen har vi modtaget flere pakker til fordeling mellem sønderjyderne fra mange danske kvinder maa jeg bede Dem om at sende en hilsen og tak for alle disse gaver, til fru Nicoline Hansen, Pamana, Helsingør.

Vejret er smukt hver dag her hos os og vi boe ogsaa rigtig smukt ved en flod, men der er jo stadig længsel som dukker frem efter atter at samles med vore kære i vort hjem. Jeg har været fange siden siden 16.2.1915. Jeg er sund og rask, haaber at disse linier maa træffe Dem i bedste velgaaende.

Hilsen J. Johansen, Anton Nygaard og alle Sønderjyder her, selv være De hjerteligt hilset fra Deres taknemmlig

Niels Christensen.

Adr. til min kone er: Til fru Magretha Christensen, Nyvang pr. Brøns.